

جناب پروفیسور جلا لی !

آخر چرا و تا بگی ازین دَدَیِ ما دست بردار نیستید؟

جلالی صاحب گرامی! هرگز بدرد سر دادن ها عادت نکرده و حال هم نمی خواستم از شما ها! که هم دانشمندان منورو لی فرمان بودار دیگران و اغنایی قارونی برای خودها وهم مغزها متفکر فراری ازین شهر وکشور ویران ما هستید؛ حتی بنام اهل وعیا ل این ملت منتظر به عزاییل؛ کوچکترین خواهش مظلومانه بنما یم و با همین حالتی که دوست و دشمن از زمین و آسمان مردمی و راکت و سنگ و چوب نثار ما کرده روانند خدا گفته میسازیم زیرا برای ما زمین سخت و آسمان مصفای شما دور است! ولی امروز اقلأ به حکم زجر و جدان و گله خوری بام تا شام؛ که ممکن است برای شما خنده آور باشد! با خواندن اعلا میه بلند بالا دارالانشأ تشکیلات فعالیتهای سیاسی و اجتماعی تان در کابل خرابه شده؛ جگرم گل زده و گلو یم بغض کرده و فریادم سر داد که از شما ها بپرسم که؟

وطن را که دَدَیِ سا ختید و مردم را برد! آخر چرا از سر کل ما دست بردار نیستید؟

جناب جلالی بیا بید صادقا نه حرف بزنید! آیا شما در برابر آن دانشیکه شما را بکرسی پروفیسوری آنهم در اکادیمی علوم نظامی رساند ه شماتت و کوچکی حس نمی کنید که دریک سر زمین ویران شد (زادگاه دیروز تان) و در بین مردم درحال نزع آن آرگاه و بارگاه دارالا نشاسته کیلات فعالیتهای سیاسی و اجتماعی خودرا با چه اعلامیه های مطبوعاتی پر تُطراق تان را برای خدمت به پگران فعل ساخته واز دارالسلطنه قصر نشینی ما و رای بھارتان ناظر بودن جنگیه درین خاکدان شده ما بوده و اصلًا از درد بی استادی حربی پوهنتون ما هیچ خودرا نمی خارید. آیا شما به خاطرداری که شخصیت نیک و خاک دم مطبوعات راسیون و طن (غلام جیلانی خان جلالی و زجر و شیر مادر مکرمه تان) پائی شماها را برین سر زمین رساند تا مانند خود شان وطن را خادم با شید - ولی چرا شما ها بدکشید ن بال - یکی شمالي و دبگري غرب زده و آن چنان شده - و از وزارتک وطن بهره برداری کرده از بردن نام دزد و دغل و مختلسش هم شیر زده و انتخابات ارگ گئی کی را بیاز شیر و خط و گرگ و میش کشانید! لطفا حرف مردانه ز نید که با کی تبسم دارید؟ و چرا بقول وطنی ما قطعه و چال روی تانرا مردا نه باز و میدانی نمیکنید و پا توپره تان را بر شانه انداخته راه را برای مردان میدان و سخن مردانه ایلا نمیکنیه؟ و اگر چشم برای صدارتکی و یا بالکه بازی ها خلیلزاد صاحب هستید و جو ری زنی! آخر او کجا و دانش و تجربه شما کجا! او که خود افغان نیست و راه شلن جدا است! چرا و مگر شما نشنهده ای که هیله نا بود از کرم خدا دور است!

پس جلالی جان دانشمند! یا افغان شو و مرد میدان و مانند گفتشه های پاک سرشیت استاد راستین حربی پوهنتون افغانستان (نه دیگران!) که فرزندان تباہ شده این سرزمین بشما زیاد ضرورت دارن (نه دیگران!) و اگر خشت از قالب وطن بر خواسته و سر به هوا دیگران دارید! شما میدانید و دنگ دنگ آختر تان. مگر بلحاظ خدا و گور والدین پاک سرشت تان و پیک دفعه بشنوید: که

مارا زخیر شماها امید نیست - شر مر سارند و بس !!!!!!!

دَدَئِ اسم خاص اصطلاحی ولا یلت جنوبی افغانستان بوده و آنرا بر گو ساله مرده یک گاو شبرده اطلاق میکنند که محتویات فاسد شونده اش را بدُور انداخته و پوستش را مانند گو ساله زنده کاه خشک پُر مبکنند و وقت دوشیدن گاو (مادرش) گاو را بر او آرده و روی پوست گوساله قدری آرد گندم میریزند تا گاو بیچاره فریب لیسید ن آرد و موجودیت گو ساله خودرا خورده شیر بدده و شیر ده بماند

